

RAPORT DE EXPERTIZĂ ANTICORUPȚIE

Nr. ELO26/11651 din 02.07.2026

la proiectul de lege privind protejarea monumentelor istorice (număr unic 363/MC/2026)

Prezentul raport de expertiză anticorupție a fost întocmit de Centrul Național Anticorupție al Republicii Moldova în baza Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative, a Legii nr.1104/2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție, a Legii integrității nr.82/2017 și a Metodologiei de efectuare a expertizei anticorupție a proiectelor de acte legislative și normative, aprobată prin Hotărârea Colegiului Centrului nr.6 din 20 octombrie 2017.

I. Analiza riscurilor de corupere a procesului de promovare a proiectului

I.1. Pertinența autorului, categoriei propuse a actului și a procedurii de promovare a proiectului

Autor al proiectului de act normativ este Guvernul RM, iar autor nemijlocit este Ministerul Culturii, ceea ce corespunde art.73 din Constituția Republicii Moldova și art.47 alin.(3) din Regulamentul Parlamentului, aprobat prin Legea nr.797/1996.

Categoria actului legislativ propus este Lege organică, ceea ce corespunde art.72 din Constituție și art. 6-12 din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative.

I.2. Respectarea rigorilor de transparență în procesul decizional la promovarea proiectului

Conform art.8 al Legii nr.239/2008 privind transparența în procesul decizional *"etapele asigurării transparenței procesului de elaborare a deciziilor sunt:*

- a) informarea publicului referitor la inițierea elaborării deciziei;*
- b) punerea la dispoziția părților interesate a proiectului de decizie și a materialelor aferente acestuia;*
- c) consultarea cetățenilor, asociațiilor constituite în corespundere cu legea, altor părți interesate;*
- d) examinarea recomandărilor cetățenilor, asociațiilor constituite în corespundere cu legea, altor părți interesate în procesul de elaborare a proiectelor de decizii;*
- e) informarea publicului referitor la deciziile adoptate."*

Proiectul supus expertizei a fost plasat pentru consultare publică pe pagina web oficială a Ministerului Culturii www.mc.gov.md, precum și pe portalul guvernamental www.particip.gov.md, fiind asigurat accesul părților interesate la proiect pentru a putea prezenta/expedia recomandări asupra acestuia.

De asemenea, autorul proiectului a asigurat informarea publicului referitor la inițierea elaborării prezentului proiect de decizie. În consecință, se constată respectarea etapei esențiale a procesului de asigurare a transparenței procesului de elaborare a deciziilor statuată la art.8 lit.a) din Legea nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional.

Prin urmare, având în vedere că proiectul a fost plasat pe pagina web indicată supra, transparența în procesul decizional a fost asigurată integral.

I.3. Scopul anunțat și scopul real al proiectului

Potrivit notei de fundamentare, proiectul are drept scop modernizarea cadrului normativ și instituțional în domeniul protejării monumentelor istorice, prin consolidarea mecanismelor de evidență, protecție, monitorizare și control, precum și prin asigurarea unui sistem integrat de finanțare și gestionare a patrimoniului cultural.

Analizând normele elaborate s-a constatat că prin proiect se propune eficientizarea sistemului de evidență, documentare, întreținere, conservare, restaurare și punere în valoare a monumentelor istorice, asigurarea protejării acestora ca resurse esențiale pentru dezvoltarea durabilă și consolidarea identității culturale, precum și stabilirea cadrului normativ necesar desfășurării activităților de protejare a monumentelor istorice. Totodată, proiectul urmărește consolidarea cadrului instituțional pentru implementarea eficientă a măsurilor de protejare, stabilirea obligațiilor și responsabilităților autorităților publice și ale deținătorilor de monumente, precum și crearea unui sistem funcțional de finanțare a activităților din domeniu.

Prin urmare, se constată că scopul declarat de către autor în nota de fundamentare corespunde scopului real al proiectului.

I.4. Interesul public și interesele private promovate prin proiect

Proiectul promovează interesul public prin instituirea unui cadru legal mai clar și mai eficient pentru protejarea monumentelor istorice.

I.5. Justificarea soluțiilor proiectului

I.5.1. Suficiența argumentării din nota informativă.

În conformitate cu art.30 al Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative, proiectele de acte normative sunt însoțite de „*nota de fundamentare care cuprinde:*

- a) denumirea sau numele autorului și, după caz, a/al participanților la elaborarea proiectului actului normativ;*
- b) condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ;*
- c) obiectivele urmărite și soluțiile propuse;*
- d) analiza impactului de reglementare;*
- e) compatibilitatea proiectului actului normativ cu legislația UE;*
- f) avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ;*
- h) modul de încorporare a actului în cadrul normativ existent;*
- i) măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ."*

Argumentele invocate de autor în nota de fundamentare justifică necesitatea elaborării proiectului, fiind întrunite cerințele art.30 al Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative.

I.5.2. Argumentarea economică-financiară.

Conform art.30 lit.d) al Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative, nota de fundamentare trebuie să conțină „d) analiza impactului de reglementare”.

Analiza impactului financiar conține elemente de argumentare economico-financiară, prin identificarea principalelor categorii de costuri (dezvoltarea Sistemului informațional „Inventarul monumentelor”, funcționarea instituțiilor responsabile și administrarea mecanismelor de finanțare), precum și prin indicarea surselor de finanțare (bugetul de stat, proiecte și parteneriate).

II. Analiza generală a factorilor de risc ale proiectului

II.1. Limbajul proiectului

Potrivit art.54 al Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative „textul proiectului actului normativ se elaborează [...] cu respectarea următoarelor reguli: [...]

a) se expune într-un limbaj simplu, clar și concis [...]

c) terminologia utilizată este constantă, uniformă și corespunde celei utilizate în alte acte normative, în legislația Uniunii Europene și în alte instrumente internaționale la care Republica Moldova este parte, cu respectarea prevederilor prezentei legi; [...]

e) se interzice folosirea neologismelor dacă există sinonime de largă răspândire, [...]

f) se evită folosirea [...] a cuvintelor și expresiilor [...] care nu sînt utilizate sau cu sens ambiguu;

g) se evită tautologiile juridice;

h) se utilizează, pe cât este posibil, noțiuni monosemantice, [...]”.

Textul proiectului este expus într-un limbaj simplu, clar și concis, cu respectarea regulilor gramaticale și de ortografie, întrunind cerințele prevăzute de art.54 din Legea nr.100/2017.

Totuși, în proiect sunt identificate anumite neconcordanțe de exprimare și formulări insuficient de precise sau uniforme (ex. „în condițiile legii”). Analiza detaliată a factorilor de risc și a riscurilor de corupție aferente este prezentată în compartimentul III al prezentului raport de expertiză anticorupție.

II.2. Coerența legislativă a proiectului

În textul proiectului nu au fost identificate norme contradictorii sau conflicte dintre prevederile acestuia cu reglementările altor acte normative în vigoare.

Cu toate acestea, se constată anumite necorelări și suprapuneri normative care pot genera dificultăți de interpretare și aplicare unitară, în special în ceea ce privește delimitarea competențelor instituționale, corelarea atribuțiilor de control cu cele de prestare a serviciilor și utilizarea unor formulări generale de tipul „în condițiile legii”, fără trimiteri procedurale clare.

II.3. Activitatea agenților publici și a entităților publice reglementată în proiect

Deși proiectul de lege instituie un cadru normativ complex privind atribuțiile autorităților publice din domeniul protejării monumentelor istorice, inclusiv Ministerul Culturii, Agenția Națională a Monumentelor, Consiliul Național al Monumentelor Istorice și autoritățile administrației publice locale, se constată că reglementarea acestor competențe este realizată preponderent la nivel general, prin enunțarea atribuțiilor, fără o detaliere suficientă a limitelor, procedurilor și

mecanismelor concrete de exercitare a acestora. Analiza detaliată a factorilor de risc și a riscurilor de corupție aferente este prezentată în compartimentul III al prezentului raport de expertiză anticorupție.

II.4. Atingeri ale drepturilor omului care pot fi cauzate la aplicarea proiectului

Prevederile proiectului nu aduc atingere drepturilor fundamentale ale omului consacrate de Constituția Republicii Moldova, Declarația Universală a Drepturilor Omului și Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

III. Analiza detaliată a factorilor de risc și a riscurilor de corupție ale proiectului

- 1 -

art. 38 alin. (7), art. 38 alin. (8) și art. 44 alin. (1) lit. g)

Articolul 38. Agenția Națională a Monumentelor [...]

(7) Agenția are dreptul, în condițiile legii, de acces la monumentele istorice, monumentele de for public, inclusiv la bunurile imobile situate în zonele de protecție ale acestora și la bunurile imobile aflate în cadrul ansamblurilor, siturilor istorice, rezervațiilor istorico-culturale, rezervațiilor cultural-naturale, localităților istorice și în zona lor de protecție, [...].

(8) În exercitarea atribuțiilor sale, Agenția poate solicita informații și documente de la autorități publice, persoane fizice și juridice, în condițiile legii. Persoanele solicitate au obligația de a furniza informațiile și documentele relevante în termenul stabilit de Agenție, care nu poate fi mai mic de 15 zile calendaristice, cu excepția cazurilor urgente justificate.

Articolul 44. Obligațiile proprietarilor și titularilor dreptului de administrare a monumentelor istorice

(1) În scopul protejării monumentelor istorice, proprietarii, titularii dreptului de administrare sau ai altor drepturi reale asupra acestora au următoarele obligații:[...]

g) să asigure elaborarea documentațiilor de intervenție și executarea lucrărilor de conservare, consolidare, restaurare sau reabilitare exclusiv de către persoane fizice sau juridice atestate în domeniu, în condițiile legii, și să includă în contractele încheiate condițiile și termenele prevăzute în avizele de specialitate; [...].

Obiecții:

Proiectul utilizează în mai multe dispoziții sintagma generică „în condițiile legii”, fără a indica actul normativ concret la care se face trimitere și fără a reglementa elementele esențiale necesare exercitării competențelor sau executării obligațiilor instituite.

Astfel, art. 38 alin. (7) prevede că Agenția Națională a Monumentelor are dreptul de acces la monumente istorice și la bunurile situate în zonele de protecție „în condițiile legii”, fără a preciza procedura de exercitare a acestui drept, condițiile în care accesul poate fi refuzat, modalitatea de autorizare a accesului, obligația de notificare prealabilă sau garanțiile procedurale acordate proprietarilor și deținătorilor bunurilor. Deși textul face referire la respectarea dreptului de proprietate și a inviolabilității domiciliului, aceste garanții sunt formulate generic și nu înlocuiesc reglementarea unei proceduri clare.

În mod similar, art. 38 alin. (8) stabilește că Agenția poate solicita informații și documente de la autorități, persoane fizice și juridice „în condițiile legii”, însă nu indică actul normativ aplicabil și nici nu delimitează categoria informațiilor ce pot fi solicitate, condițiile refuzului motivat, modalitatea de contestare a solicitării sau consecințele juridice ale neexecutării acesteia. În lipsa unor reguli clare, întinderea competenței Agenției rămâne susceptibilă unor interpretări diferite.

De asemenea, art. 44 alin. (1) lit. g) obligă proprietarii să contracteze exclusiv persoane fizice sau juridice atestate pentru elaborarea documentațiilor și executarea lucrărilor, „în condițiile legii”, fără ca proiectul să indice actul normativ care reglementează atestarea și fără a stabili criteriile minime, procedura, autoritatea competentă, drepturile solicitanților sau mecanismele de contestare a refuzului ori retragerii atestării. În contextul în care proiectul instituie doar Registrul specialiștilor și competența Ministerului de a emite certificate de atestare (art. 37 lit. I), iar Agenția organizează procesul de atestare (art. 38 alin. (5) lit. i)), lipsa unei reglementări clare poate crea premise pentru aplicarea neuniformă a procedurii și restrângerea discreționară a accesului la activitatea profesională.

Din perspectiva tehnicii legislative și a principiului securității juridice, utilizarea sintagmei „în condițiile legii”, fără indicarea expresă a actului normativ incident sau fără reglementarea elementelor esențiale ale procedurii, este de natură să genereze incertitudine juridică și riscuri de aplicare neuniformă, prin lărgirea excesivă a marjei de apreciere a autorităților competente.

Prin comparație, proiectul utilizează și trimiteri normative determinate, precum „în condițiile legislației privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător” (art. 38 alin. (1) și alin. (7)) sau „cu respectarea legislației privind finanțele publice și responsabilitatea bugetar-fiscală” (art. 49 alin. (2)). Aceste formulări sunt precise deoarece permit identificarea cadrului normativ aplicabil și limitează posibilitatea interpretărilor arbitrare.

Recomandări:

Se recomandă revizuirea art. 38 alin. (7), art. 38 alin. (8) și art. 44 alin. (1) lit. g) prin înlocuirea sintagmei generale „în condițiile legii” cu trimiteri exprese la actele normative aplicabile sau, după caz, prin completarea proiectului cu reglementarea elementelor esențiale ale procedurilor aplicabile.

Factori de risc:

- Formulare ambiguă care admite interpretări abuzive
- Norme de trimitere defectuoase
- Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative
- Norme de blanchetă defectuoase

Riscuri de corupție:

- Încurajarea sau facilitarea actelor de:
 - abuz de serviciu
 - conflict de interese și/sau favoritism
 - influențare necorespunzătoare

- 2 -

art. 39 alin. (11)

Articolul 39. Consiliul Național al Monumentelor Istorice [...]

(11) Membrii Consiliului au obligația de a declara și de a evita situațiile de conflict de interese în procesul de examinare a documentațiilor, în condițiile legii.

Obiecții:

Articolul 39 alin. (11) prevede că membrii Consiliului „au obligația de a declara și de a evita situațiile de conflict de interese în procesul de examinare a documentațiilor, în condițiile legii”. Norma are un caracter declarativ și nu reglementează modalitatea concretă de aplicare a obligației respective în activitatea Consiliului.

Or, art. 12 din Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale instituie un regim juridic detaliat al conflictelor de interese.

Astfel, potrivit art. 12 alin. (3), „Conflictul de interese real apare în cazul în care subiectul declarării este chemat să rezolve o cerere/un demers, să emită un act administrativ, să încheie direct sau prin intermediul unei persoane terțe un act juridic, să ia o decizie sau să participe la luarea unei decizii în care are interese personale sau care vizează persoane ce îi sînt apropiate, persoanele fizice și juridice cu care are relații cu caracter patrimonial și care influențează sau pot influența exercitarea imparțială și obiectivă a mandatului, a

funcției publice sau de demnitate publică”.

În asemenea situații, art. 12 alin. (4) instituie două obligații imperative: informarea organului competent despre conflictul de interese și neparticiparea la luarea deciziei până la soluționarea conflictului de interese.

Mai mult, pentru organele colegiale, legiuitorul a instituit o regulă specială.

Art. 12 alin. (5¹) prevede expres că membrul organului colegial aflat într-un conflict de interese real informează organul colegial despre natura conflictului și nu participă la luarea deciziei.

Totodată, art. 12 alin. (6) impune înregistrarea declarației privind conflictul de interese în Registrul declarațiilor privind conflictele de interese, iar art. 12 alin. (10) califică drept conflict de interese consumat participarea la adoptarea unei decizii cu încălcarea obligației de abținere.

Prin comparație, proiectul nu prevede obligația expresă de neparticipare la examinarea și votarea documentației, procedura de declarare a conflictului de interese în cadrul ședinței Consiliului, consemnarea conflictului de interese în procesul-verbal sau într-un registru special, procedura aplicabilă în cazul în care membrul refuză să se abțină și nici efectele juridice ale participării la adoptarea avizului cu încălcarea obligației de abținere.

Această omisiune este relevantă deoarece, potrivit art. 39 alin. (8), Consiliul examinează documentații privind intervenții asupra monumentelor istorice, proiecte urbanistice și proiecte de restaurare elaborate de arhitecți, proiectanți și restauratori care provin din același mediu profesional din care sunt desemnați membrii Consiliului. În practică, pot exista situații în care un membru este autorul proiectului supus examinării, este asociat sau angajat al persoanei juridice care l-a elaborat ori are interese patrimoniale directe în proiect.

Deși art. 39 alin. (11) face trimitere la sintagma „în condițiile legii”, aceasta nu poate substitui reglementarea unor reguli procedurale specifice funcționării Consiliului. Legea nr. 133/2016 stabilește obligațiile generale aplicabile membrilor organelor colegiale, inclusiv obligația de informare și de neparticipare la luarea deciziei, însă nu reglementează modul concret de aplicare a acestor obligații în cadrul ședințelor Consiliului, procedura de consemnare a declarației în actele ședinței, modalitatea de soluționare a situațiilor în care existența conflictului este contestată sau membrul refuză să se abțină, precum și alte reguli procedurale specifice funcționării Consiliului.

În lipsa unor norme procedurale care să particularizeze, pentru activitatea Consiliului, mecanismul prevăzut la art. 12 alin. (4), alin. (5¹), alin. (6) și alin. (10) din Legea nr. 133/2016, proiectul nu oferă garanții suficiente pentru asigurarea imparțialității procesului decizional. Această lacună normativă poate genera incertitudini privind modul de declarare și soluționare a conflictelor de interese și poate conduce la participarea, la examinarea și adoptarea avizelor a unor membri aflați în conflict de interese, cu afectarea imparțialității procesului decizional și cu riscul contestării legalității avizelor emise.

Recomandări:

Se recomandă completarea art. 39 cu norme procedurale privind gestionarea situațiilor de conflict de interese în cadrul activității Consiliului, inclusiv în ceea ce privește declararea conflictului de interese, abținerea de la participarea la examinarea și adoptarea avizelor, precum și consecințele nerespectării acestor obligații.

Factori de risc:

- Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative
- Lipsa/insuficiența mecanismelor de supraveghere și control (ierarhic, intern, public)

Riscuri de corupție:

- Generale
- Încurajarea sau facilitarea actelor de:
 - conflict de interese și/sau favoritism

art. 38 alin. (6) lit. e) corelat cu art. 37 alin. (4) lit. l)

Articolul 38. Agenția Națională a Monumentelor [...]

(6) Agenția exercită următoarele atribuții de supraveghere, control și constatare: [...]

e) emite prescripții și sesizează autoritățile competente în vederea suspendării dreptului de desfășurare a activităților de proiectare și executare a lucrărilor de intervenție, precum și înaintea Ministerului Culturii propuneri privind suspendarea sau retragerea atestării specialiștilor, în cazul constatării nerespectării prevederilor legale; [...]"

Articolul 37. Ministerul Culturii [...]

(4) În domeniul protejării monumentelor istorice, Ministerul Culturii are următoarele atribuții: [...]

l) instituie Registrul specialiștilor în domeniul protejării monumentelor istorice (pe domenii de activitate) și emite certificate de atestare pentru acești specialiști; [...].

Obiecții:

Din analiza art. 38 alin. (6) lit. e) rezultă că Agenția Națională a Monumentelor are un rol exclusiv de inițiere în materia suspendării sau retragerii atestării specialiștilor, prin emiterea de prescripții și sesizarea autorităților competente, precum și prin înaintarea de propuneri către Ministerul Culturii. Totuși, norma nu stabilește în mod expres autoritatea publică competentă pentru adoptarea deciziei finale de suspendare sau retragere a atestării, ceea ce generează incertitudine cu privire la lanțul decizional și la responsabilitatea administrativă efectivă.

În același timp, proiectul nu reglementează elementele esențiale ale procedurii administrative aplicabile unei măsuri cu efecte juridice semnificative asupra dreptului de exercitare a unei activități profesionale reglementate, respectiv: criteriile obiective și exhaustive care pot justifica suspendarea sau retragerea atestării, standardele de probă și condițiile de constatare a încălcărilor, procedura de examinare a cazului, termenele de soluționare, precum și condițiile de proporționalitate a măsurii în raport cu gravitatea faptei imputate.

De asemenea, lipsesc garanțiile procedurale esențiale pentru persoana vizată, inclusiv dreptul expres la audiere, dreptul de a prezenta probe și argumente în apărare, obligația de motivare detaliată a deciziei administrative și stabilirea unor căi efective de contestare, inclusiv suspendarea efectelor actului administrativ pe durata examinării contestației, după caz.

Corelativ, art. 37 alin. (4) lit. l) stabilește competența Ministerului Culturii de a institui Registrul specialiștilor și de a emite certificate de atestare, ceea ce ar putea sugera că Ministerul ar avea rolul de autoritate decizională în materia atestării și, implicit, a suspendării sau retragerii acesteia. Totuși, această ipoteză nu este confirmată expres de norma analizată, ceea ce accentuează lipsa de coerență internă a mecanismului instituțional. Această neclaritate generează un vid procedural normativ, în condițiile în care suspendarea sau retragerea atestării reprezintă o măsură cu impact direct asupra dreptului de exercitare a profesiei și asupra accesului la piața serviciilor de proiectare și executare a lucrărilor de intervenție asupra monumentelor istorice.

Prin urmare, lipsa unei proceduri administrative clare și complete, precum și lipsa delimitării explicite a competențelor decizionale, sunt de natură să genereze riscuri de aplicare neuniformă a normei, discreție administrativă extinsă și posibilitatea unor intervenții selective în raport cu specialiștii atestați. În plus, în absența unor criterii legale clare și a unor garanții procedurale efective, mecanismul de suspendare sau retragere a atestării poate deveni vulnerabil la utilizare discreționară, inclusiv ca instrument indirect de influențare a activității profesionale sau de restrângere a accesului pe piață, cu potențial impact asupra concurenței în domeniul intervențiilor asupra patrimoniului cultural.

Recomandări:

Se recomandă completarea proiectului de lege cu reglementări exprese privind procedura de suspendare și

retragere a atestării specialiștilor, inclusiv stabilirea clară a autorității competente, a condițiilor de aplicare a măsurii, a garanțiilor procedurale și a căilor de contestare, în vederea asigurării securității juridice, previzibilității norme și respectării principiului proporționalității.

Factori de risc: ● Formulare ambiguă care admite interpretări abuzive ● Norme de trimitere defectuoase ● Lacună de drept ● Atribuții care admit derogări și interpretări abuzive ● Temeiuri neexhaustive/ambigui/subiective pentru refuzul sau inacțiunea entității publice ● Atribuții extensive de reglementare ● Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative ● Lipsa/insuficiența mecanismelor de contestare a deciziilor și acțiunilor entităților publice ● Nedeterminarea entității publice responsabile/subiectului la care se referă prevederea	Riscuri de corupție: ● Încurajarea sau facilitarea actelor de: - abuz de serviciu - depășire a atribuțiilor de serviciu - conflict de interese și/sau favoritism - utilizare neconformă a fondurilor și/sau a patrimoniului
--	---

IV. Concluzia expertizei

Proiectul de lege privind protejarea monumentelor istorice (număr unic 363/MC/2026) a fost elaborat în scopul consolidării cadrului normativ în domeniul protejării patrimoniului cultural imobil al Republicii Moldova, prin reglementarea unitară a mecanismelor de evidență, protecție, conservare, restaurare și valorificare a monumentelor istorice, precum și prin întărirea rolului instituțiilor publice responsabile de administrarea și controlul acestui domeniu.

În urma analizei proiectul, se constată că, în ansamblu, acesta instituie un cadru normativ complex și relevant pentru domeniul vizat, însă anumite intervenții legislative sunt formulate la un nivel ridicat de generalitate, cu utilizarea frecventă a trimiterilor de tip „în condițiile legii” și a unor enunțuri cu caracter declarativ, fără dezvoltarea suficientă a mecanismelor procedurale de implementare. Analiza detaliată evidențiază existența unor deficiențe de tehnică legislativă și a unor lacune normative care pot afecta claritatea, previzibilitatea și aplicarea uniformă a prevederilor proiectului, în special în ceea ce privește delimitarea competențelor autorităților publice, reglementarea procedurilor administrative și stabilirea garanțiilor procedurale pentru persoanele vizate de actele administrative.

Implementarea prevederilor propuse, poate contribui la realizarea interesului public vizat de proiect, fapt care nu este detrimentul interesului public general (în sensul prevăzut de prevederile Legii integrității nr.82 din 25 mai 2017), în condițiile respectării recomandărilor potrivit capitolului III al prezentului raport de expertiză.

02.07.2026

Expert al Direcției legislație și expertiză anticorupție:

Rodica Condrea , Inspector principal